

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 54.819/1
van 17 januari 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfrastructuur ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen'

Op 17 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 17 januari 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfrastructuur ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 17 januari 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe uitvoering te geven aan de artikelen 3 en 16 van het decreet van 20 december 2013 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014’.

Het genoemde artikel 3 voegt in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 onder meer een artikel 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7°, in dat stelt dat eigendommen die toebehoren aan door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap erkende rechtspersonen die wooninfrastructuur ter beschikking stellen aan welbepaalde personen met een handicap, genieten van een vermindering van de onroerende voorheffing, het zgn. verlaagd tarief van 1,6%. Het genoemde artikel 16 van het programmadecreet van 20 december 2013 voegt aan artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’ een tweede en derde lid toe die de erkenningsvoorwaarden vastleggen en waarin de Vlaamse Regering gemachtigd wordt om die erkenningsvoorwaarden te concretiseren.

3.1. Voor een deel van het ontwerp wordt rechtsgrond geboden door artikel 7, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004. Dit geldt met name voor artikel 2 van het ontwerp.

Voor de overige bepalingen dient beroep te worden gedaan op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met hetzij artikel 7, tweede en derde lid, van het decreet van 7 mei 2004, hetzij artikel 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7°, en vierde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

3.2. Een voorbehoud moet evenwel worden gemaakt ten aanzien van artikel 5 van het ontwerp.

Dit artikel bevat een regeling inzake het toezicht op en de controle ter plaatse van het naleven van de erkenningsregeling. Deze toezichtsbevoegdheid wordt toegewezen aan het “bevoegde agentschap” waarmee het Agentschap Zorginspectie wordt bedoeld. Dit laatste blijkt weliswaar uit de nota aan de Vlaamse Regering maar zou best ook uitdrukkelijk in de tekst van het ontwerp worden vermeld. Daartoe is dan wel een voldoende rechtsgrond vereist.

De bepalingen waarbij de bevoegdheden van de toezichtsambtenaren worden omschreven, dienen in beginsel in het decreet zelf te worden opgenomen omdat ermee afbreuk kan worden gedaan aan bepaalde fundamentele vrijheden.

Geen enkele bepaling van het decreet van 7 mei 2004 heeft evenwel betrekking op het toezicht op de naleving van de bij of krachtens het decreet vastgestelde regelingen. Voor het bepalen van de bevoegdheden van de toezichtsambtenaren verschaft het decreet van 7 mei 2004

derhalve geen rechtsgrond. Bovendien zijn de controlebepalingen die zijn vervat in artikel 7 van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, of in artikel 56 van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’, *in casu* niet van toepassing aangezien het een zuivere erkenningsregeling betreft en geen subsidieregeling. Artikel 7 van het decreet van 17 oktober 2003 ‘betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen’ is evenmin van toepassing.

Bij gebreke aan decretaal aanknopingspunt kan ook artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet de noodzakelijke rechtsgrond bieden.

De conclusie is dan ook dat artikel 5 geen doorgang kan vinden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

4. In de aanhef van het ontwerp moet een nieuw eerste lid worden ingevoegd, waarin verwezen wordt naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

5. Na het huidige eerste lid moet een nieuw lid worden ingevoegd, waarin wordt verwezen naar artikel 2.1.4.0.1, § 2, eerste lid, 7°, en vierde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

DISPOSITIEF

Artikel 2

6. In de tekst van artikel 2 van het ontwerp wordt op geen enkele wijze verduidelijkt voor welk doel de betrokken rechtspersonen worden erkend. In de inleidende zin van artikel 2 dient uitdrukkelijk de band met artikel 7, tweede en derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 te worden gelegd.

Artikel 6

7. Deze bepaling stelt dat in twee gevallen de administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap een voornemen tot intrekking van de erkenning “kan” sturen. Dit lijkt in te houden dat de administrateur-generaal ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikt, m.a.w. dat ook al wordt vastgesteld dat één van de twee gevallen zich voordoet, hij ervoor kan opteren om geen voornemen tot intrekking toe te sturen. Als deze discretionaire bevoegdheid niet gewild is, wordt best geschreven dat de administrateur-generaal een gemotiveerd voornemen tot intrekking stuurt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME